

Geronimo Stilton

CAÇADORS DE MISTERIS

LES ESFERES DEL TEMPS

Estrella Polar

Geronimo Stilton

CAÇADORS DE MISTERIS

LES ESFERES DEL TEMPS

Estrella Polar

El nom i personatges de Geronimo Stilton i Tea Stilton són marques registrades d'Atlantya S. r. l. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació del projecte Geronimo Stilton de Patrizia Puricelli

Coordinació editorial de Maria Ballarotti

Editing d'Alessandra Rossi

Coberta de Danilo Barozzi

Disseny gràfic: Pietro Piscitelli/theWorldofDOT

Il·lustracions interiors de Danilo Barozzi, Daria Cerchi, Alessandro Muscillo (dibuix i color)

Coordinació artística de Lara Martinelli

Assistència artística de Christian Aliprandi

Projecte gràfic i maquetació de Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Cacciatori di Misteri. Le Sfere del Tempo*

© de la traducció: 2024, David Nel-lo

© 2022, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME, Milà, Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.r.l., Corso Magenta, 60/62, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2024, Editorial Planeta, S. A.

© 2024, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2024

ISBN: 978-84-1589-851-3

Dipòsit legal: B. 9.788-2024

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraiem que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 95 272 04 47.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk.

UNA TARDA ESTRANYA

Era una tarda roent d'estiu...

Des de bon matí el **SOL** havia començat a batre sobre la ciutat de Ratalona, fent pujar la temperatura a ulls vista durant el curs de la jornada.

A les dues del migdia era al meu despatx, assegut a l'escriptori. Intentava

treballar, però notava com el cervell se'm

FONIA com un gelat de formatge i no era capaç de concentrar-me. Vaig alçar la vista de

l'ordinador i vaig donar una ullada

a la temperatura que apareixia al meu mòbil: per mil formatgets de bola, marcava **32 GRAUS!**

—Quina xafigor! Sembla que estigui en una sauna!

I ves per on l'aire condicionat s'ha espatllat!

Sí, sí, benvolguts amics, ho heu entès bé: en el dia més calorós de l'any el maleït aire condicionat del Grup Geronimo Stilton s'havia avariat! A l'edifici tots, absolutament tots, rondaven pels despatxos a la caça d'un **VENTILADOR**, d'un vano o d'una palangana d'aigua fresca.

El matí havia passat entre una entrevista, una sessió fotogràfica, una videoconferència i dues notícies d'última hora que havia hagut d'escriure per al diari en línia. El **PROGRAMA** de la tarda preveia deu telefonades, quatre reunions i una pila de documents per firmar. Com si amb això no n'hi hagués prou, justament aquell dia el meu avi, Berenguer de Drap, m'havia trucat per demanar-me (o més ben dit, ordenar-me) que escrivís una **aventura** que fos diferent de tot el que ja havia publicat fins ara...

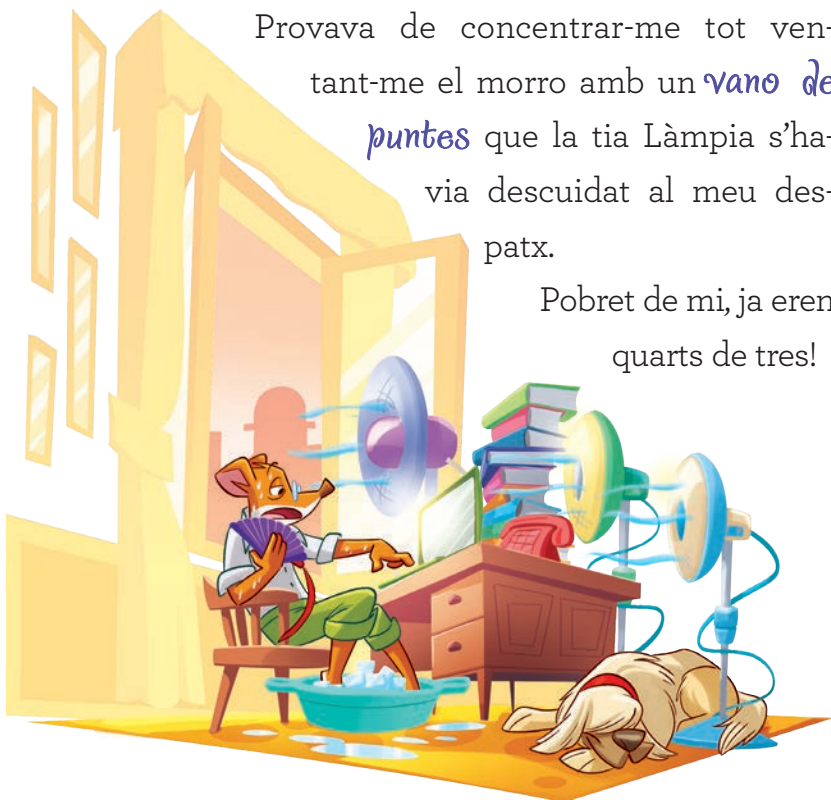
—T'has de posar al dia! Has de ser original! Has de ser enrotllat, net meu!

Aviat està dit, això!

Amb la mirada vaig repassar per centèsima vegada tots els **llibres** que hi havia a les prestatgeries. Uhm... Ja havia escrit una (llarga) sèrie dels meus Viatges en el Temps... Una (llarguíssima) sèrie dels meus Viatges al Regne de la Fantasia... Dos llibres sobre el Gran Viatge al voltant del Món... Què hauria pogut explicar de nou?

Provava de concentrar-me tot ventant-me el morro amb un **vano de puntes** que la tia Làmpia s'havia descuidat al meu despatx.

Pobret de mi, ja eren quarts de tres!

Vaig esbufegar, exasperat.

—Com s’ho ha de fer un rosegador per treballar amb una calor tan tremenda com aquesta?

Prou,
el que necessito és un gelat!

En aquell mateix moment el telèfon va sonar.

—Escarritx, sí? Aquí Stilton, *Geronimo Stilton!*

—Geronimet, què fas? —va esgüellar una veu familiar—. Estàs encofurnat al teu despatxet? Estàs enganxat al teu portàtil dels trons? Fa una mica de calda, per això val més que ho deixis córrer i que vinguis a **DIVERTIR-TE** amb nosaltres!

—Ets tu, oi, Martin Gala? —vaig preguntar.

—I és clar, cosí, l’únic, l’autèntic, l’inimitable!

Vaig rumiar-ho un segon i després vaig dir:

—Saps què? Tinc l’agenda plena de coses per fer, però amb aquesta calor m’han agafat moltes ganes de menjar-me un **GELATI!** Així que surto! Des d’on em truques? Qui hi ha amb tu?

—Som tota la família Stilton al complet, i som al

MYSTERY PARK!

—On has dit?

—Som al Mystery Park! El vell parc d'atraccions de Ratalona. L'han tornat a obrir, saps? Tot just acaben d'inaugurar el **BATEDOR DE RATOLINS**, una atracció de terror. Imagina't, puges a uns talls de formatge que giravolten a una velocitat supersònica!

És clar que havia sentit a parlar de les atraccions del Mystery Park! L'havien construït a principis del segle XX i feia molt poquet que l'acabaven de renovar tot sencer.

El meu cosí tenia raó, jo no hi havia estat mai, i potser aquella era una bona **ocasió**.

Encara que amb aquella calor...

Encara que allò d'haver-me d'apinyar entre una multitud de rosegadors i pujar dalt d'uns talls de formatge que giren i giren com si fossin tornados...

Vaig visualitzar l'escena, i només de pensar-hi ja em vaig començar a **marejar**. Estava a punt de renunciar a la idea quan vaig pensar en el gelat que em menjaria pel carrer.

—Surto d'aquí a un minut i vinc amb vosaltres!

—vaig dir a Martin Gala, i vaig penjar.

Vaig tornar a entrar a l'**ORDINADOR** i vaig obrir l'agenda electrònica. Només em calia retardar alguns encàrrecs i resoldre qüestions urgents.

Vaig mirar el telèfon, s'havien fet les tres de la tarda: si m'hi posava a fons, en cosa de mitja horeta ho podria enllestir.

Vaig abaixar la mirada, buscant el meu amic de quatre potes... Ja heu entès de qui parlo, oi? Sí, justament ell, l'Espagueti!

—**Espagueti**, d'aquí a ben poc et trauré a fer una passejada. Què me'n dius? —li vaig xiuxiuejar.

Ell, ple d'entusiasme, em va saltar als braços, va remenar la cua afectuosament i em va **llepar** tot el morro.

Quina llàstima que (com sempre) s'havia des-
cuidat de pensar una mica en mi i...

Em va fer caure de cul a terra. Patapam!

Va ser just aleshores que el **TELÈFON** va tornar
a sonar.

Ring, riiing!

L'Espagueti (per fer-se perdonar!) va saltar cap
a l'escriptori, va agafar l'auricular amb la boca, i
me'l va dur, tot esbufegant:

—Ufff, uff, uff!

El vaig agafar i vaig respondre, encara confós per la caiguda:

—Ehem... Sí, aquí Stilton, Geronimo Stilton!

—**BON DIA... ÉS LA GELATERIA DEL MYSTERY PARK?**

Vaig balbucejar:

—No, miri, em penso que s'ha equivocat de número...

—Doncs ves per on, està segur, segur, seguríssim que no hi ha gelat per aquí? Vull dir, vostè juraria que això no és... una **gelateria?**

—És clar queestic segur que això no és pas una gelateria! —vaig rondinar—. Faci'm cas, s'ha equivocat de número!

No vaig ni tenir temps de posar-me dret que el mòbil trinava: ring-ring!

Vaig llançar una mirada a la **PANTALLA**: m'havia arribat un missatge.

Un missatge estrany!

«Vostè és un rosegador afortunat! Ha guanyat el sorteig de deu quilos de gelat de formatge gorgonzola. Per retirar-lo, ha d'anar al parc d'atraccions Mystery Park i...».

Vaig esbufegar: els **ANUNCIS** eren molt empipadors! Vaig obrir el correu electrònic i... increïble! Vaig adonar-me que durant l'últim minut havia rebut almenys 10 missatges amb l'assumpte «gelats», «gelateria», «geladet»...

Vaig obrir un dels missatges.

«Mai no t'has plantejat invertir en una gelateria? En un lloc molt concorregut, on tots es diverteixin..., com per exemple, Mystery Park? Guanyis assegurats! A qui no li agrada un bon **GELAT**... sobretot ara, a l'estiu, que fa calor?».

Com era possible que, justament en aquell moment en què jo somiava amb un cucurutxo de gelat, fos la diana de trucades i missatges de correu electrònic que tenien com a assumpte... els gelats?

I com era possible que tots em convidessin a anar al **MYSTERY PARK**, on pensava anar al cap de poc? I si tot allò amagava alguna cosa? Però què? Tot plegat era un disbarat...

Mentre provava de foragitar aquell munt d'idees absurdes, per la finestra va arribar el brunzit d'un motor.

Vaig mirar a fora i vaig veure un avió que passava, amb una **pancarta** llarga que deia: «Si estàs acalorat, menja't un bon gelat! De seguida et sentiràs millor... Refresca't! Si al Mystery Park vols venir... segur que et podràs divertir!».

No era possible! Què diantre estava passant?

Per no caure pres del pànic, vaig encendre la **RÀDIO**: una mica de música m'aniria molt bé.

Però en comptes d'unes notes relaxants de música, va sortir un radionotícies que anunciava: «S'ha aturat la recerca de la professora Zelda Newton. Ja han passat tres dies d'ençà de la seva desaparició, ocorreguda durant una immersió a les aigües de Bimini, dins del Misteriós **TRIANGLE DE LES BERMUDES**...».

Quina notícia més inquietant!

Ja havia sentit parlar molt d'aquella genial científica, cèlebre per les seves descobertes innovadores! Vaig apagar la ràdio i vaig mirar l'hora... Potser el més assenyat era no donar-hi més voltes i anar a trobar els meus parents.

Pel carrer m'aturaria
a menjar un bon gelat!

Així que vaig posar la corretja al meu gosset i vam sortir tots dos al carrer. No havia fet ni dues passes que vaig sentir algú que cridava:

—Gelats, gelats, gelats! Gelats dels bons!
Vaig tenir un sobresalt. El que havia cridat era un rat, potser honrat, a la vorera del davant, que empenyia alegrement un carretó amb unes lletres que deien **MÍSTER GELAT**.

Tenia unes celles ben poblades, negres com el carbó, i a l'americana hi duia enganxada una agulla daurada molt grossa...

Aquell rat, tal vegada honrat, tenia alguna cosa de curiós, però no vaig tenir temps de saber què era. L'Espagueti, de sobte, va fer un **BOT** i em va arrossegar cap a ell.

Escarritx!